

පළමුවන කියුවීම

ඉසයියයේ දිවැස්ප්‍රසාදී තමන්ගේ පොගෙන් ගත් පාඨයෙකි.

“මඟ දිරුසුයු ලුබ ජේවත් වන්නාහ.”

එහෙත් එතුමන් පෙළනු ලැබුවේත්, දුකට පත් කරණු ලැබුවේත් සම්දනන්ගේ කුමුත්ත ලෙසය. මේසේ එතුමන්ගේ මරණය පවි කමා කරන පුරාවත් වේ. එබැවින් එතුමේ සිය පරපුර දක දිරුසුයු ලුබ ජේවත් වන්නාහ. එතුමන් මහින් සම්දනන්ගේ කුමුත්ත මැනවින් සපුරා වේ. එතුමන් සිය දුන් වේදනාවේ ප්‍රතිඵල දක, තෘප්තියට පැමිණෙනු ඇත. බොහෝ දෙනාගේ පවි තමන් හිට ගැනීමෙන්, එතුමන් ලත් දුන් වේදනාවෙන් දේව සබඳනාවයට මුව්න් පත් කරනු ලබනු ඇත.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දේවියන් වහන්සේට ස්නෝර්තු වේවා.

පිළිතුරු හිය

ເක්කාවලිය 33:4- 5, 18- 20, 22

පිළිතුර: සම්දනන්ගේ කරුණාව අප කෙරෙහි වේවා!

හිය: සම්දනන්ගේ ව්‍යවහාර අවංක ය. එතුමන්ගේ ත්‍රිය සියල්ලක් ම විශ්වාසයිලි ය. දැනුම් බව හා යුත්තිය එතුමන්ට ප්‍රිය ය. මහ පොලොව හිමි තුමන්ගේ කරුණාවන් පිරි ඇත.

දේව හය ඇත්තෙකි, දේව කරුණාව පතනන්න, මරණයෙන් ගළවන පිණිසදි දුන් දුරු කොට දිවි රත්නා පිණිස ද එතුමාණේ දිවැයින් බලන සේක.

අපේ හිමි තමන් කෙරේ විශ්වාසයෙන් සිටියෙමු. අපේ පිහිටත්, පැහැහත් එතුමාණේ ය. සම්දනි, ඔබ කෙරේ අපේ බලාරෝත්තු පිහිටෙමු ලෙස ම මධ්‍යෙන් කරුණාව අප කෙරෙහි වේවා!

දෙවන කියුවීම

කෙකුව 4:14- 16

හෙකුව්වරුන්ට රියන ලද හසුනෙන් ගත් කොටසයි.

“ ඇදහිලෙන් කරුණාවේ සිංහාසනය වෙත ලැබූ වෙතු.”

එබැවින් අහස් මබල ඉත්මවා ගිය දෙවියන් වහන්සේගේ පුතුයාණන් වන ජේසුස් නම් ශ්‍රේෂ්ඨ උත්තම පුරුත්තයකු අපට සිටින නිසා, අපේ ඇදහිල්ලෙහි නොසේල් වී පවතිමු. මත්ද, අපට ඇත්තේ අපේ දුබලතම් ගැන අනුත්මිපාවත් නැති උත්තම පුරුත්තයකු නොව, හැම අයුරින් ම වාගේ පරීක්ෂාවලට මුහුණ පැ පාප රහිත උත්තම පුරුත්තයෙකි. එබැවින් ඕනෑකම්වලදී අපේ සරණ සඳහා දායානුකම්පාව ලබන පිණිස බිය සැක තැනීව කරුණාවේ සිංහාසනය වෙත ලැබූ වෙමු.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්නෝර්තු වේවා.

ආලේළුය! ආලේළුය!

“මාරුගය දැ සත්‍යය දැ ඒවනය දැ, මම වෙමි.

මා මගින් මිස කිසිවෙත් පියාණන් වහන්සේ වෙත නොපැමිණෙන් ය”යි
ස්වාමීන් වහන්සේ වදුරන යේක
ආලේළුය!

ඇද්ධ්‍ය ප්‍රවිශ්‍යාතය

බාත් 10:35- 45

පුවිශ්‍යාත මාත් තුමන් විසින් ලියන දද දේව වාක්‍ය තම් මෙයේය.

“මුනුපා-පුත්‍රයාන් වැඩියේ බොහෝ දෙනාගේ මිදීම පිණිස සිය දිවි පිදීමට ය.”

සෙබදීගේ පුත් රාක්‍යාලි ද පුවාම් ද ජේසුස් වහන්සේ වෙත අවුත් “ගරුදේවයෙනි, අප ඉල්ලන දේ ඔබ අපට ඉටුකර දෙන යේක තම් අඩි කුමැත්තෙමු”යි නී හ. “මා ඔබට කුමක් කර දෙනවාට ඔබ කුමැත්තෙහු දැ”යි උත් වහන්සේ ඔවුන්ගෙන් අසු යේක. “බඩගේ තේරුණීයෙහි දැ, අපෙන් එක් කෙනෙකුට ඔබගේ දකුණු පස ද, එක් කෙනෙකුට වම් පස ද තීදගත්තට වරම් දුන් මැනවු”යි ඔවුනු උත් වහන්සේට නී හ. එහෙත් ජේසුස් වහන්සේ, “ඔබ ඉල්ලන්නේ කුමක් ද යි ඔබ ම තොදන්නහු ය. මා බොන දුන් වේදනා තමුති ත්‍යසලානෙන් බොන්න හෝ මා ලබන බොතිස්ම-ස්නාපනය ලබන්නට හෝ ඔබට හැකි දැ”යි ඔවුන්ගෙන් අසු යේක. “අපට හැකියා යි ඔවුනු උත් වහන්සේට නී හ. ජේසුස් වහන්සේ ද, “මා බොන ත්‍යසලානෙන් ඔබත් බොනු ඇත මා ලබන බොතිස්ම-ස්නාපනයෙන් ඔබත් බොතිස්ම-ස්නාපනය ලබනු ඇත. එහෙත්, මාගේ දකුණු පස ද වම් පස ද ඉදිගන්න දීම මා සතු දෙයක් තොවේ. යම් අය සඳහා එය තීයම් කර ඇදේද, එය අයිතිවන්ගේ ඔවුන්ට ය”යි වදුල යේක. එවිට අනික් දස දෙනා එ අසා රාක්‍යාලි සහ පුවාම් සමඟ අනියයින් තොළ වූ හ. ජේසුස් වහන්සේ ඔවුන් තමන් වෙතට කුදාවා මෙයේ වදුල යේක: “විජාතින් අතර ආන්ඩ්‍රාකාරයන් වශයෙන් සම්මත වූවන් ඔවුන් කෙරේ ආධිපත්‍යය පවත්වන බවත්, ඔවුන්ගේ ප්‍රධාතින් ඔවුන් කෙරෙහි බලය පාන බවත් ඔබ දන්නහු ය. එහෙත්, ඔබ අතර එසේ තොවේ. ඔබ අතර ප්‍රධාතියා වන්න කුමති යමෙක් ඇදේද, ඔහු ඔබේ යේවකයා විය යුතු ය. ඔබ අතර ස්වාමීයා වන්න කුමති යමෙක් ඇදේද, ඔහු සියල්ලන්ගේ දසයා විය යුතු ය. කුමක් හෙයින් ද මුනුපා-පුත්‍රයාන් වූව ද වැඩියේ, යේවය ලැබීමට තොව යේවය කිරීමට ය: බොහෝ දෙනාගේ මිදීම පිණිස සිය දිවි පිදීමට ය.”

පුවිශ්‍යාත වාක්‍ය එසේ ය.

ශ්‍රීස්ථානි ඔබ වහන්සේට ප්‍රකෘතා වේවා.